

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **N. T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 11. 2014, č. j. CPR-15838-2/ČJ-2014-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2015, č. j. 2 A 61/2014 – 24,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zrušeno její shora specifikované rozhodnutí, a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, ze dne 18. 8. 2014, č. j. KRPA-184686-61/ČJ-2013-000022, kterým bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění, a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno.

[2] Stěžovatelka navrhla, aby její kasační stížnosti byl přiznání odkladný účinek. Tento návrh odůvodnila tak, že pokud by do nového rozhodnutí byl promítnut nesprávný názor městského soudu, jehož rozsudek je nezákonný a nepřezkoumatelný, jednalo by se o nezákonný postup. Důsledkem tohoto postupu by bylo nesprávné právní posouzení věci. V této souvislosti odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49. V daném případě by v řízení o správním vyhoštění žalobkyně mohlo být znovu rozhodnuto, ale po případném zrušujícím rozsudku zdejšího soudu by původní rozhodnutí „obživo“. Tento jev by byl značným zásahem do právní jistoty účastníků řízení. Jedinou možností, jak mu předejít, je přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Veřejný zájem stěžovatelka spatřuje v potřebě předcházet případné existenci vedle sebe stojících a v principu opačných rozhodnutí. Tento stav je schopen vyvolat riziko ohrožení principu právní jistoty. Současně představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznání odkladného účinku žalobkyni či jiným osobám může vzniknout. Závěrem připomíná, že přiznáním odkladného účinku se automaticky aktivuje odkladný účinek správní žaloby a správní vyhoštění tak nelze vykonat.

[3] Žalobkyně k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že obecné konstatování nežádoucího stavu spočívajícího v existenci dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci je zcela nedostatečné. Ve všech myslitelných případech může dojít k tomuto stavu. Na správním orgánu je, aby doložil existenci důvodů pro přiznání odkladného účinku kasační

stížnosti a aby tvrdil existenci zásadní újmy. Přiznání odkladného účinku se nemůže dít plošně na základě stěžovatelkou citovaného usnesení, neboť by musel být přiznáván paušálně ke všem kasačním stížnostem podaným správními orgány. Návrh je proto zcela neodůvodněný a měl by být zamítnut.

[4] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užití přiměřeně.

[5] Správní soudnictví obecně slouží zejména k ochraně veřejných subjektivních práv a institut odkladného účinku žaloby i kasační stížnosti má primárně poskytovat ochranu žalobci (jako účastníku řízení před správním orgánem) před výkonem napadeného rozhodnutí. V zájmu zachování zásady rovnosti v řízení před soudem však Nejvyšší správní soud judikoval, že ani správnímu orgánu nelze odeprít právo domáhat se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vznik nepoměrně větší újmy na straně správního orgánu však bude z logiky věci mnohem méně častý než na straně žalobce.

[6] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, kdy návrh podává žalovaný správní orgán, se zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. Dle rozhodnutí ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49 (publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS): *„S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ke jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenabraditelné újmě.“* Za ojedinělé případy pak lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad závažných důsledků respektování soudního rozhodnutí uvádí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve výše citovaném rozhodnutí: *„vrácení řídičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.“* Rozšířený senát zároveň upozornil, že pokud krajský soud zruší rozhodnutí správního orgánu, správní orgán je povinen pokračovat v řízení a respektovat závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost.

[7] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[8] První podmínkou přiznání odkladného účinku je prokázání vzniku nepoměrně větší újmy, která leží na stěžovateli. Ten musí dostatečně konkrétně onu nepoměrně větší újmu, která mu vznikne nepřiznáním odkladného účinku, vymezit. Následně je na Nejvyšším správním soudu, aby posoudil, zda tvrzená újma dosahuje intenzity nepoměrně větší újmy a zda případné následky nepřiznání odkladného účinku by byly srovnatelné s následky uvedenými v citovaném rozhodnutí rozšířeného senátu.

[9] Stěžovatelka odůvodnila návrh na přiznání odkladného účinku možnou existencí dvou různých správních rozhodnutí v téže věci. Její povinnost rozhodnout v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku však nemůže být v souladu se shora citovaným rozhodnutím rozšířeného senátu sama o sobě důvodem pro přiznání

pokračování

odkladného účinku kasační stížnosti, neboť by z tohoto důvodu musel být odkladný účinek přiznáván ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno. Takový postup by odporoval shora popsanému smyslu a účelu zákonné úpravy. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti správního orgánu je vyhrazeno pro ojedinělé případy, kdy by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatelka nic takového netvrdila. Z obsahu spisu ani z jejích tvrzení nevyplývá, že by výkon napadeného rozsudku mohl mít takové právní následky, které by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Pokud sama stěžovatelka odkazuje na výše uvedené usnesení rozšířeného senátu, je sice pravdou, že se v tomto rozhodnutí podává, že existence dvou vedle sebe stojících odlišných či dokonce opačných správních rozhodnutí o téže věci je jevem nežádoucí a že zamezit důsledkům zrušujícího rozhodnutí krajského soudu po dobu kasačního řízení lze podle s. ř. s. pouze cestou přiznání odkladného účinku. Nicméně z tohoto rozhodnutí jakkoliv neplyne, že by sama možnost existence dvou správních rozhodnutí v téže věci byla bez dalšího důvodem přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této souvislosti rozšířený senát spojuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané správním orgánem právě s ojedinělými případy, které musejí být posuzovány vždy individuálně.

[11] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka neprokázala, že výkon či účinky napadeného rozsudku by vedly ke vzniku nepoměrně větší újmy, Nejvyšší správní soud se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[12] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že si je vědom skutečnosti, že obdobná otázka jako v nyní souzené věci byla usnesením zdejšího soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 10 Ads 99/2014 – 44, předložena rozšířenému senátu a je v současné době předmětem jeho rozhodování. V projednávané věci však nepřistoupil k fakultativnímu přerušení řízení dle § 48 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť by to podle jeho názoru bylo v rozporu se smyslem institutu odkladného účinku, tj. poskytnutí faktické a okamžité ochrany (v případě splnění zákonem stanovených podmínek).

[13] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu